

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oraă 6 cr.,
a treia-oraă 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumeră și la poste și la librării.

În București

primește abonamente Ioan Lupulescu, secretarul Ligei,
Strada Nouă nr. 2.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

„Allgemeine Zeitung“ (din 30 Mai) din München publică următorul articol, care în situația de astăzi are o deosebită importanță:

Mișcarea naționalităților în Ungaria.

Mișcarea între naționalitățile nemaghiare ale Ungariei negreșit că în lunile din urmă a devenit mai întinsă și mai intensă, deși în faptă nu s'a poticnit nici-odată. Dacă amicii și apologetii ministrului-president de odinioară Coloman Tisza, care a condus guvernul 15 ani, afirmă că ar fi îmbrăncit și înfrânat „hidra naționalităților“, hotărât că această afirmațiune nu corespunde adevărului. Adevărat că Tisza și șpanii sei „energici“, prin măsurile draconice ce a scos din dieta țerii pe reprezentanții naționalităților și a cercat să înăbușească afară în popor orice manifestare a firii naționale și vieții nemaghiarilor; dar' efectul a fost numai acela, că mișcarea a mers dela suprafață spre adâncime și a prins rădăcini cu atât mai puternice. Când apoi presiunea silnică din afară s'a domolit și în parte s'a înlăturat prin o procedere mai dreaptă față cu naționalitățile sub ministrul-president contele Iuliu Szapáry, abia atunci au eșit la iveală urmările „energicele“ măsuri și șovinistii au început acum să se vaeze și să se plângă că la hidra naționalităților i-ar fi crescut din nou capetele.

Ministrul-president actual, Dr. Alexandru Wekerle, în vorbirea sa de Anul-Nou a numit această mișcare a naționalităților drept „reație nemotivată și neîndreptătită a întăririi ideii maghiare de stat“. Aceasta este recunoașterea unui fapt în lumină nepotrivită. Naționalitățile Ungariei nu au nimic în contră, ca patria ungară comună să fie un stat puternic și plin de viață; aceasta este tocmai sincera dorință și tendință a lor. Aversiunea și opoziția lor este însă îndreptată contra creării unui stat național-maghiar, în care pe lângă o altă naționalitate decât cea maghiară nu rămâne loc. Și deoarece-cre înființarea unui atare stat în Ungaria unificat în privirea națională și a limbii chiar și în cercurile competente este pusă în fruntea măsurilor și dispozițiilor politice, legislative și administrative și societatea maghiară acorda acestor tendențe tot sprijinul posibil, fie și teroristic, naționalitățile se simt amenințate și chiar primejdite în existența și viitorul lor, și astfel mișcarea lor este negreșit „motivată și îndreptătită“.

Drept martor ne provocăm la actualul ministru de interne, dom-

nul Carol Hieronymi, care la 3 Noiembrie anul trecut, așadar' 14 zile mai înainte de intrarea sa în minister, a recunoscut în fața alegătorilor sei, că „Memorandul“ mult combătut al Românilor „cuprinde și pretensiuni, care ar trebui considerate“. Intre aceste pretensiuni el a numit: reviduarea censului electoral, o împărțire mai ecuitabilă a cercurilor electorale, înlăturarea vechilor neajunsuri sociale dănuitoare, introducerea unei bune administrații, mai ales și în direcția, ca „amploniații în ținuturile românești să cunoască limba poporului“, că „afacerile tuturor să se resoalve ecuitabil fără considerare la naționalitate și că fiecare cetățean, de ori-ce limbă, să se bucure de același scut“, în sfârșit, „că fiecare, care e capabil, să poată găsi funcțiuni de stat fără privire la naționalitate“.

Chiar dacă naționalitățile nemaghiare nu ar avé să îndure decât retele și abuzurile recunoscute de actualul ministru de interne, ar fi îndestul motiv de a se văiera și jelul și suficiență dovadă, că mișcarea care merge propășind între naționalități, nu poate fi numit „nemotivată“ nici „neîndreptătită“.

Dar' această mișcare a primit, în timpul din urmă, din două părți un nou și puternic impuls. Unul a pornit din Austria, unde, de când cu avântul junilor Cehi și în legătură cu el a junilor Slavi și a „ideii de mare Croație“ valurile naționalismului s'au ridicat din seamă afară, așa că în efectul lor au trecut granițele Ungariei și Croației. Înfrățirile sud-slavice de astăzi pe temeiul programului fitoarei Croații, mai nu sânt decât consecințele acelor tendențe în scopul reînvierii dreptului cehic de stat și reînființării marelui imperiu al Sf. Wenzel, care ar fi să se întindă peste Carpați până la Dunăre. Precum aici Croații și Slovaci sunt influențați naționalicește de către Austria, Români și în parte Sârbii și Rutenii stau și ei sub asemenea influențe, pe lângă că asupra Românilor și Sârbilor exercită o puternică influență apropierea și viua comunicație cu regatele naționalicește înrudite.

Aceste curente naționale în creștere și-au găsit expresiunea potrivită în întruniri, convorbiri, congrese, rezoluțiuni etc. ținute de conducătorii naționalităților sau de clientela acestora. În modul acesta s'a născut, cu încetul „solidaritatea naționalităților“ din Austria și Ungaria, care ar pute să devină fatală mai ales pentru Ungaria. Aceasta s'ar pute întâmpla anume atunci, dacă

la aceste popoare nemulțumite s'ar alipi și Nemții, care astfel ar face cauza comună cu ceialalți nemaghiari.

Nici până azi n'au lipsit încercări a atrage pe Nemții din Ungaria la o așa strinsă legătură cu compatrioții lor nemaghiari; mai cu seamă Români își dădură silință a îndupleca pe Sașii din Ardeal pentru o procedere comună în contra maghiarismului cotropitor. Asemenea propuneri și încercări însă întotdeauna au fost respinse cu hotărâre și anume; parte din cauza neîncrederii întemeiate în contra acestei tovarășii de luptă ce li-se oferă, parte crezând și sperând că șovinismul maghiar trebuie privit numai drept o rățăire trecătoare. Sașii cugetau că factorii conducători vor trebui să recunoască încurând că este lucru nu numai nenatural, dar' și contrar ori-căru drept și ori-cărei legi a voi a încheia prin volnicie un stat unitar curat național dintr'un stat poliglot. Măsurile mai cumpenite luate de cabinetul Szapáry păreau a justifica această pricepere a lucrurilor de către Nemți.

Dela căderea cabinetului Szapáry însă eărăși a devenit predominant în privința aceasta alt curent. Șovinismul maghiar se află acum în toiul lui ridicându-și fiecare zi capul sus cu mai multă cutezanță; pe zi ce merge își mărește pretențiile, din zi în zi persecută fără a ține socotală de nimic tot ce nu este maghiar. Și întru acest scop al naționalismului pățimaș au fost create și proiectele politice-bisericești ale guvernului.

Oamenii care cunosc țeara și stările și intente demult încă au atras atenția asupra primejdiilor ce isvoresc din împrejurarea că în Ungaria cestiunile și interesele confesionale-bisericești se află adese-ori în legătură strinsă și cu afacerile naționalităților. În așa mod certele confesionale adese-ori se împreună cu cele naționale, încât ele ar pute să desbina întreagă țeara în multe tabere vrăjmașe.

Aceasta, durere, s'a și întemplat. Cestiunile de reforme bisericești au desbinat și disolvat nu numai societatea maghiară, ci ele au dat și un alt imbold întru manifestarea mai energică a mișcării naționalităților. Amicii prea zeloși ai politicii bisericești urmate de cabinetul Wekerle au pus prea de timpuriu în vileag, că reformele cu pricină nu sânt într'atată cerințe ale liberalismului sau ale suveranității statului, sau în sfârșit o necesitate a societății ungare, pe cât ele cu mult mai mult nu sânt altceva decât un nou și pu-

ternic mijloc pe calea maghiarisării complete a statului. Această opiniune se propagă în fiecare zi pretutindenea prin graiu viu și prin scris; nu e deci mirare dacă naționalitățile au devenit cu băgare de seamă. Apoi însuși unul din adversarii reformelor bisericești, deputatul conte Szapáry Gyula a zis-o verde în parlament: „În fața acestor reforme naționalitățile vor spune: „În viața publică ni-ați luat limba, acum voiți să ne despoiați și de religieuna noastră (națională)“.

Așadar' vedem că pe rind Slovaci, Români și Sârbii în adunări foarte numeros cercetate, în care ei ridică protest contra reformelor plătuite de guvern. În aceeași vreme ceea-ce este caracteristic în mișcările acelea, adunările se folosesc de acest privilegiu spre a cere ca legea naționalităților din 1868 să fie respectată de autorități.

Această cerere accentuată cu stăruință chiar și de „blânzii, pacinicii Slovaci“, deșteaptă mânia deosebită în cercurile maghiare, unde cu violență mereu crescândă se strigă după poliție și întru aplicarea de măsuri extraordinare. Intre altele comitatul Pojon s'a blamat într'atată, încât a cerut „ocrotirea“ guvernului și legislativei în contra violentării de către panslaviști“. Aceasta este pur și simplu lucru de ris, dovedește conștiința rea. Slovaciul adică nu voește a pricepe, de ce oare folosirea și cultivarea limbii sale materne strămoșești se formeze o faptă „nepatriotică“, ba chiar de „trădare de patrie“. Coardele prea tare întinse amenință adă o supra. Același lucru a eșit destul de puternic la iveală și la un alt popor mult răbdător din Ungaria, adică la Nemți. Câte și câte nu le-au îndurat acestia cu răbdare! În orașele fondale și locuite în mare parte de ei, limba germană a fost isgonită din administrația comună, li-s'au luat școlăle, li-s'au închis teatrele; tablele cu firme nemțești sânt batjocorite și murdărite, limba lor comercială ocărită, ba chiar și din bisericii și cult se dă afară tot ce e nemțesc. Dar' acest din urmă fapt pare în sfârșit că a scos din răbdare pe Nemți; în fine și la ei s'a născut reacția.

În Budapesta preoții au avut deja prileju să observe că suprimarea predicilor și cântărilor nemțești deșteaptă în poporație nemulțumire ce crește din zi în zi și au cerut ca interzicerea nechibzuită să fie domolită. Spiritul acesta de nemulțumire se manifestă și în privința școlăle desnaționalizate a lor.

Cestiunile de reforme politice-bisericești, care au să slujască întru grăbirea maghiarisării, au deșteptat bine înțeles și la Sașii din Ardeal din nou neîncredere; dacă chiar din punctul de vedere bisericesc cu chiu cu vai s'ar împăca cu reformele, totuși din acela al dreptului în vigoare, din interes național trebuie să le opună împotriva energică.

Astfel dar' vedem pe toate naționalitățile nemaghiare din Ungaria în agitare crescândă întru respingerea maghiarismului cotropitor și apărarea și păstrarea propriei lor individualități naționale; dorința și năzuințele de a se uni strins laolaltă, de a face trup solidaritatea și comunitatea în acțiune a naționalităților ese la suprafață în mod tot mai mult bătător la ochi. Cu realizarea acestor năzuințe desvoltarea cestiunii naționalităților începe a întra într'o nouă fasă.

Darea în judecată

MEMORANDULUI.

Sibiu, 3 Iunie n.

Ieri, în ziua de Sf. Constantin și Elena, judele de instrucție Gödri însoțit de un actuar a plecat la Rășinari pentru a asculta pe domnul Dr. D. P. Barcianu, profesor și membru în comitetul partidului național. Domnul Dr. Barcianu, reconvalescent fiind, petrece de vr'o câteva zile la țeară.

Judele de instrucție Gödri se adresează în limba maghiară și în română o vorbește foarte rău, cătră domnul Barcianu. Întrebările puse conșună întru toate cu cele adresate celorlalți membri deja ascultați. Văzând că judele dictează în limba maghiară la protocoal răspunsurile date, dl Barcianu protestează și cere ca răspunsurile sale să fie trecute în procesul verbal așa precum le dă în limba sa maternă. Judele declară că nu poate să îplinească cererea și continuă cu dictarea.

Domnul Barcianu recunoaște a fi luat parte la conferința națională din 20 și 21 Ianuarie 1892 precum și la ședința comitetului executiv din 25 și 26 Mai 1892, unde s'a stabilit textul definitiv al Memorandului pregătit de mai înainte, și tipărirea și distribuirea lui. Nu stă în nici un raport cu tipografia „Institutului Tipografic“ și d-sa personal n'a distribuit exemplare, însă primește întreaga răspundere pentru

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Stinge focul până când arde sub spuză.

De

Contele Leo Tolstoj.

(Urmare și fine.)

Toată noaptea a ars. Ivan sta lângă curte, se uita la flăcări și repetă totdeauna:

„Ce este asta? fraților! Eu nu trebuia decât să smulg paiele din streșină și să le calc cu picioarele“.

După-ce a urlat coperișul, se vîrî în casă, apucă o grindă aprinsă și o scose afară din foc. Femeile se încercară să-l oprească, el însă se vîrî ear' în casă. Cuprins de ametele se clătina și căzu jos. Ficiorul lui mai bătrân se vîrî după el și îl trase afară. Barba, pîrl și hainele li-s'au aprins, și și-a stricat o mână. El nu simți arsura. De supărare își perđu mintea, ziseră oamenii. Cu timpul se potoli focul, Ivan însă sta tot pe acolo și zise numai:

„Ce este asta? fraților! Eu nu trebuia decât să smulg paiele din streșină și să le calc cu picioarele“.

Diminețua veni fiul starostelui la el.

„Unchiule Ivane, tatăl tău e pe moarte, m'a trimis să te chem, ca să-și iee rămăs bun dela tine“.

Ivan și-a uitat și de tatăl seu, și nu înțelese ce i-s'a zis.

„Ce tată?“ întrebă el „Cine mă strigă?“

„Ca să-și iee rămăs bun, te strigă. El zace pe moarte în casa noastră. Vino unchiule, Ivane“.

Abia acum înțelese Ivan și merse după fiul starostelui

Pe când fu bătrânul scos din casă, fu tare vătămă de foc. El a fost dus la staroste în alt sat.

Când veni Ivan la tatăl seu, erau în casă numai femeia starostelui și după cuptor copiii. Ceialalți se duseră la locul unde a ars. Bătrânul zăcea pe bancă, cu o luminare în mână, și privia spre ușe. Când văzu că întră fiul lui în casă, se mișcă puțin. Ivan păși la el.

„Vanjăda“, încep el, „nu ți-am spus? Cine este urzitorul focului?“

„El, tată, el. Eu l-am prins cu fața în mână. Înaintea mea a pus foc sub streșină. Eu nu trebuia decât să smulg snopul aprins, și să-l calc cu picioarele — și nu s'ar fi întemplat nimic“.

„Moartea mea s'a apropiat, Ivane, și și tu vei muri. Spune-mi mie: al cui este păcatul?“

Ivan se uită la tatăl seu și tăcu, nu putu scoate nici o vorbă din gură.

„Spune înaintea lui Dumnezeu al cui e păcatul? Ce ți-am zis eu ție?“

Ivan își veni în fire, el pricepu totul. El căzu în genunchi înaintea tatălui seu, plânse și zise:

„Tată, iartă-mi mie pentru Dumnezeu, vinovat sânt înaintea ta și înaintea lui Dumnezeu“.

Bătrânul luă luminarea în mână stângă și cu cea dreaptă voi a-și face cruce, dar' nu o putu aduce la frunte și sta pe loc.

„Dumnezeu cu tine! Dumnezeu cu tine!“ mormăi bătrânul și se uita la Ivan. „Vanjea, o Vanjea!“

„Ce tată?“

„Ce este de făcut?“

Ivan încă tot plângea.

„Eu nu știu, tată, cum vom trăi de aici înainte“.

Bătrânul închise ochii, cu buzele mai mișcă, ca-și-când ar voi să prindă curaj, deschise ear' ochii și zise: „Voi veți scăpa și de asta. Dacă trăiți cu Dumnezeu, veți scăpa de năcaz“. El tăcu, zimbli și zise mai departe: „Tu nu trebuie să spui la nime, Vanjea, cine ți-a dat focul. Acopere păcatul străin și Dumnezeu îți va ierta îndoit“.

Și bătrânul prinse luminarea cu amândouă mâinile, oftă, se întinse și muri.

* * *

Ivan nu spuse la nime că Gavrilă a dat foc, și nime nu aflase din ce s'a născut focul: ura lui față cu Gavrilă a înțecat cu totul.

Gavrilă nu se putu mira îndestul, că Ivan nu face vorbă; la început avea frică, dar' cu încetul se dedase cu el. După-ce a înțecat cearta între bărbați, și ceialalți membri ai familiei începură a se suferi. Pe când își edificau din nou căsi, trăiau laolaltă tot într'o

curte. Căsile nu și-le mai zidiau așa aproape una de cealaltă, dar' totuși Ivan și Gavrilă rămăseră vecini ca mai înainte.

Și ca vecinii, cum trăiau odinioară bătrânii, trăiau ei laolaltă. Ivan Cherbacov își aduse aminte de cuvintele bătrânului: focul trebuie stins până când arde sub spuză.

Îi face cineva ceva rău, el nu-și răsbună, ci se încearcă a face pace; vorbește cineva de el de rău, el nu-i răspunde tot rău, ci se încearcă al învăța să vorbească bine. Așa făcură și copiii și femeile. Și Ivan Cherbacov se ridică din năcaz și averta lui începă a crește.

Avrig, 14 Octomvrie 1892.

I. Cădea.

O păcălitură.

— Din franțuzește. —

De

Fulgerul.

Baronul X. era niferic. Baronesa, soția lui, o femeie blondă, cu ochi azuri, a căror culoare părea că e împrumutată din cer, adese-ori își uita de ceea-ce a jurat bărbatului ei înaintea sfântului altar. Baronul își iubia nevasta, o iubia într'atată, încât pentru a nu se apropia vre-un nor de furtună peste ei, care ar turbura fericirea lui mai mult, ascunzându-și frumoasa baronesă razele ei fermecătoare și zimbetul ei încântător, privia cu ochi închiși toate excesele infidentei sale soții. Într'un mod numai îi plăcea a-și răsbuna asu-

pra amăgitorilor sei, a-i provoca la satisfacere cavalerescă și a-i omori.

Odată însă, în inima a multor iubitoare a baronesei amoroase se alină vîntul turbat al amorului. Jalusul ei bărbat observa acestea din acea împrejurare, că de un timp se păreau a fi dispărut umbrele suspecte din jurul castelului lor dela sat. Au încetat corespondențele secrete și nu mai sosiau buchete, care de atâtea-ori făcea a se naște în inima baronului căte o credință falsă. Cu un cuvînt frumoasa femeie începă o viață întru toate liniștită și fără excepție, încât bărbatul ei cuprins acum de cele mai bune presupuneri liniștit gânda la un viitor fericit.

Baronul își desmerda în toate formele nevasta lui frumoasă, care se bucura mult de prevenția și manierele bărbatului seu.

— Vezi dar' — își zicea baronul — că se adeverește proverbul: „Totdeauna ne reințoarcm la primul amor“.

Aceste raze de mîngăiere însă de grab fură ascunse și conturbate de un nor întunecos ... în forma unui domn, care, după exteriorul lui judecat, se părea a fi un aristocrat, care într'o zi frumoasă căuta loc de ascundere după gardul grădinii baronului.

Baronul era ocupat de privirea trandafirilor și altor rose frumoase care îi împodobiau grădina pe când a observat după tușișul iorgovanilor de lângă gard pe aristocratul străin ascunzându-se. În spaima sa așa strînse în mână surcea spinoasă a tradărilor lui la ai căru boboci privia, încât din toate împunsăturile spi-

cuprinsul Memorandului, tipărirea și răspândirea lui și nu recunoaște a fi comis vre-un delict prin aceea.

Judele și actuarul, care ambii vorbesc foarte prost românește, se încearcă a talmăci în românește procesul verbal luat, scușându-se că la primăria din Rășinari n'ar fi găsit pe nimeni, care se roagă pe ambii domni să nu se mai trudească înzadar cu traducerea, că d-sa nu recunoaște nici depunerile drestate în limba maghiară, cu atât mai puțin acest fel de traducere de corectă drept fasiunile sale, și prin urmare trebuie să deneghească iscălitura sa.

Luând act de aceasta, judele încheie procesul și dl Barcianu îi observă să-și păstreze bine actele, ca să nu-și mai fie „furate“.

Dl Gödri se arată foarte indignat de necurătura și minciunile presei maghiare.

Biuroul de presă maghiar desminte în următorul mod minciuna despre furtul actelor dela judele de instrucție din Sibiu:

Sibiu, 31 Maiu. Știrea de ieri telegrafică a lui „Ellenzék“, că aderenții partidului național român ar fi spart noaptea oficiul tribunalului de aici, și ar fi furat din biuroul judeului de instrucție Gödri actele investigației contra Memorandului, este o scornitură.

„Pester Lloyd“ primește din Cluj știrea telegrafică, că recursul dlui Coroianu contra hotărârii judeului de instrucție a nu-l asculta în limba română, ar fi fost respins de tribunal.

Dl Parten Cosma, prinzelul foilor maghiare de a scorni și răspândi cele mai infame minciuni, a ajuns cu numele său între membrii comitetului partidului național. Oficioasele se grăbesc acum, fără îndoială la intervenția dlui Cosma a repara acest „lapsus“ prin următoarea știre telegrafică ce o primește din Sibiu:

Sibiu, 1 Iunie. Știrea foilor, că Parten Cosma ar fi fost citat înaintea judeului de instrucție în cauza Memorandului este o deservire greșită. Între cei citați se află și Demetriu Comita (sic!) și de aci poate provine schimbarea de nume. Parten Cosma este directorul institutului de credit „Albina“ și n'are nimic de a face cu Memorandul.

Mai înregistrăm încă o nouă minciună „patriotică“. „Pester Lloyd“ primește din Cluj cu data 31 Maiu următoarea telegramă:

Cluj, 31 Maiu. În zilele proxime se va petrece aici procesul de presă contra conștientului agitator român (în curând în toată țeara vor fi numai „agitatori conșcuiți“). (Red. Trib.) Popoviciu, care locuiește în Graz. Între cei acuși se află și Lucaci. Din instrucție se vede, că acușarea proced. După un sistem, neagă ori-ce vină și tind a împinge vina pe adunarea generală română. (Ce-o fi și asta? Red. „Trib.“)

nilor în palma lui se făcu isvor de sânge, dar nimic n'a zis, ca nu cumva să se poată deduce că a observat pe acel tinăr superior. Străinul însă avea de tot alte scopuri decum își închipuia baronul. Voia a examina și a se convinge, oare bine e informat despre situația celui doli baronesc.

Ferestrele castelului baronesc la odaia de dormit a baronului, își zise străinul, cele următoare la biuroul baronului... acolo e casa... după acestea urmează odaia baronesei.

De aici va pute înțelege chiar și cel mai nepractic cetitor, că pe străin nu l'a interesat frumoasa baronesă, ci lada cea de fer, cassa baronului, și că nu e seducător de femei, ci tâlhar.

Până când străinul își continuă contemplația, baronul adună în jurul său tot personajul servitor, care acum nici avea nevoie de multă explicare, deoarece ce mai de multe-ori fura între asemenea împrejurări.

— Voiu înclina ușa pe el, zise contele încheindu-și îndrumările date servitorului. Voi veți fi străin, stând lângă pereții din preajma ferestrii... el va sări afară pe fereastră... îl veți prinde... celelalte apoi vor urma.

S'a însărat. Noaptea era luminată de blanda lună și mii de stele, ce păreau că și ele privesc și așteaptă cu nerăbdare scena ce are să se petreacă încurând la curtea baronului. Această împrejurare îngreună foarte întreprinderea străinului. Începând a hesita, oare nu va lăsa aceasta pentru altă dată, căci razele lunii și ale multor mii de stele par că toate s'au concentrat și strălucesc numai în

Discursul episcopului Mețianu în casa magnaților.

Punem sub ochii cetitorilor nostri discursul episcopului Mețianu, în textul publicat de „Gazeta Transilvaniei“ și rostit în casa magnaților din Budapesta cu ocaziunea desbaterii proiectului de lege pentru regularea salariilor învățătoarești:

Excelența Ta, domnule președinte! Ilustră casă a magnaților! Una dintre multele, mari și grele datorințe ale unui episcop este fără îndoială nu numai a apăra drepturile bisericii sale în tot locul și timpul, unde și când se ved amenințate; dar și a interveni la locul competent pentru ocrotirea acelor drepturi de amenințările ce ar observa.

În proiectul de sub pertractare văzând eu amenințate și drepturile bisericii mele, mă simțesc dator a-mi ridica și eu cuvântul în contra lui și totodată a implora și sprijinul ilustrei case în favoarea drepturilor bisericii mele foarte amenințate.

Fac aceasta nu numai în interesul bisericii, al clerului și poporului meu, dar totodată și în interesul iubitei noastre patrii. O fac atât ca episcop cât și ca membru al acestei ilustre case; o fac în deplină conștiință a grelei mele răspunderi, cu care sunt dator înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor.

Mai înainte de toate, îmi iau voe a declara, că eu nu sunt în contra dotațiilor învățătoarești, pentru care și însumi însușesc în eparchia mea. Ba principiar nu sunt nici în contra ajutorării școalelor mai sărace din partea statului, ci încă și doresc aceasta din motivul, că și oamenii cei mai săraci contribuiesc la susținerea statului atât cu dările necesare, cât și cu serviciul militar, sunt însă în contra pretensiunii, ce și-o formează statul prin proiectul de sub pertractare, de a-și aroga și mai multe drepturi, ca până acum, asupra școalelor confesionale la care ar concurge și el cu ajutorul de peste 60 fl. pe an.

Această pretensiune a statului nu este nici justă, nici echitabilă. Nu este justă, căci statul are datorința a ajusta după trebuință și școalele confesionale mai lipsite și fără a ataca drepturile confesionalilor, căci și confesiunile fac multe și mari servicii statului. Dar' acea pretensiune a statului nu este nici echitabilă, căci dacă de exemplu dotația învățătoarească în cutare comună mai săracă ar fi numai 240 fl. și dacă ar concurge și statul cu un ajutor de 60 fl. pentru a completa minimumul de 300 fl. cerut prin proiectul de lege nu ar fi nici-decum echitabil, ca pentru ajutorul de 60 fl., statul să-și aroage când drepturi egale, când și mai mari decât ale acelei comune, care contribuie de patru-ori mai mult la dotațiunea învățătoarească.

Peste acestea, proiectul din chestiune mai lovește greu și în autonomia bisericilor slăbime vază și autoritatea confesionalilor, ceea-ce are de urmare și slăbirea religiosității în popor; și apoi cine nu știe, că aceasta este și în detrimentul statului.

Pentru a ne convinge despre aceasta, nu avem decât să aruncăm o privire fugitivă asupra statelor, în care s'a luat în parte, ori de tot, ingerența confesionalilor din școale, ca să vedem cum se lăseacă acolo nefericitele idei socialiste și alte asemenea rele, pe care nici cele mai puternice guverne nu le pot înfrânge.

curtea și grădina baronului, încât și cea mai mică umbră acum poate fi ușor observată. L'a încurajat însă liniștea mormentală ce domnia în curte și preajma ei. Când la miezul nopții toți erau aprofundați în somnul dulce, oameni și animale, încât și cel mai timid s'ar fi încurajat.

A urca zidul, a sparge fereastra nu e lucru greu întreprinzătorului după multă praxă din viață. Toate se întemplantă ușor și el fără greutate se vîrî în laboratorul baronului. Pe un moment a tăcut și ascultat. Nici un șgomot. Și-a aprins lampa hoțescă... Aha, eata colo în colț e lada de fer! Câteva încordări, câteva iespicături și câteva scuturături experte și ușa de fer se sparge.

Mulțimea hârtiilor de valoare și a feluriților arginții zăceau acum înaintea ochilor lui. Oaspele neinvitat nu se îmbia prea mult, ci începând a-și încerca buzunarele cu ce-i părea mai lăcomos.

Încercându-se bine și îndestulit cu ceea-ce a putut răpi, încetă cu lucrul. Stătut pe un moment. Acum nici inima nu-i pălpita. Auzi mișcându-se cheia în înclucetarea ușii. Aha, Bibus! murmură tâlharul, acum dan de draci!

Într'acestea privi în jur, căpe unde ar pute scăpa.

— Aici sunt două uși.

Și fără a se cugeta intră în odaia învechinată.

Baroneasa dormia pe patul ei de mătăș. Razele lampei lin ascunse numai obscur puteau

Dacă la acestea s'ar reflecta cumva, că la noi în toate școalele sînt caticeții pentru propunerea religioasă, rog a nu se trece cu vederea, că nici cel mai distins caticeț nu poate clădi atât de mult în cele 2 oare pe săptămână, cât se nu poată strica un învățător puțin religios în celelalte vre-o 30 de oare pe săptămână; ear' de cumva s'ar obiecționa, că statul nu se poate lipsi de dreptul seu de controlă și suprema inspecțiune și asupra școalelor confesionale, rog earăși să nu se uite, că și fără ingerența din proiectul de sub întrebare, statul are deja destul de multă și mare ingerență în toate școalele confesionale, pe care o exerciază începînd dela minister prin comisiunile administrative comitatense și prin inspectorii regiști, până la vizitatorii de școale.

Dar', afară de acestea, prin atinsul proiect de lege se mai stîrbește și o lege regnicolă fundamentală, adică: articolul de lege 38 din 1868, pentru-că, pe când acum citatul articol recunoaște confesionalii dreptul de a stayeri ele înșiși dotațiunea învățătorilor confesionali, pe atunci prin proiectul de sub pertractare se dă guvernului dreptul de a stayeri acele dotații atunci, când însuși dispune ca minimumul dotațiunii unui învățător să fie de 300 fl., ear' al unui adjunct să fie 200 fl., pe lângă cortel și grădina, și peste aceasta mai prevede și quinqueenal, după anumiți ani de serviciu.

Mai departe, pentru-că pe când articolul de lege 38 din 1868 recunoaște confesionalii dreptul de a-și institui ele însele pe învățătorii lor, pe atunci proiectul de sub desbateră dispune, ca acolo unde statul ar contribui cu ajutor cât de puțin de peste 60 fl. la leafa învățătoarească, are și el a se ingera la instituirea învățătorilor. Ba în anumite cazuri își aroagă dreptul denumirii, ear' în altele dreptul respingerii învățătorilor instituiți prin confesiuini.

În fine pentru-că pe când articolul de lege 38 din 1868 recunoaște confesionalii și exclusivul drept de disciplină asupra învățătorilor confesionali, pe atunci proiectul de sub întrebare dă statului o foarte mare încurgere și în trebile disciplinare ale învățătorilor confesionali.

Ba și mai mult. Pe când articolul de lege 38 din 1868 numai în acel cas prevede prefacerea unei școale confesionale în școala comună, când școala confesională n'ar corespunde legii și când confesiunea nici după trei admonițiuni făcute din 6 în 6 luni n'ar delătura scăderile indicate, pe atunci proiectul desub întrebare autorizează guvernele a prefaca școala confesională în comună și fără cele 3 admonițiuni prevăzute în articolul de lege 38 din 1868, chiar și în cazul când dotațiunea s'ar fi ridicat la minimumul pretins de acel proiect, dacă aceasta din vre-o cauză nu s'ar pute încassa.

Deși proiectul din chestiune mai conține încă multe asemenea ingerențe, care vatămă foarte drepturile confesionalilor, totuși nu voese a mai abusa de paciența înaltei case cu înșurarea tuturor acelor, căci și din cele deja amintite învederează lămurit tendența de a ni-se lua tot mai mult din drepturile noastre bisericesti, ci îmi țin de o mare datorință patriotică a repeți și acum ceea-ce am amintit și la ocaziunea pertractării proiectului, acum lege, despre asilele de copii, că adică; și acest proiect, ca și cea lege cauzează cele mai mari îngrijiri și dureri clerului și poporului eparchiei mele, ceea-ce se poate lămurit

vede și din presa din patrie, cât și din cea afară de patrie, deoarece-ce prin asemenea proiecte clerul și poporul se vede din nou lovit în ceea-ce are mai scump, adică în bazele desvoltării sale.

Cred, că ilustra casă nu-mi va lua în nume de rēu, dacă cătră toate acestea voi mai aminti, că și clerul și poporul român a învățat a-și iubi nu numai patria, dar' și limba și religiunea sa, întocmai ca și compatrioții sei maghiari, și de aceea simte nespūsă durere, de câte-ori vede atîcându-se aceste scumpe tesaurale ale sale, precum se face aceasta prin amintitul proiect de lege.

De aceea, atât eu, cât și clerul și poporul român, sperăm a fi sosit timpul, ca înaltul guvern al patriei, în loc de atari proiecte dureroase să mai vină și cu unele mai favorabile și pentru biserica și naționalitatea română, chemată de soarte în timpuri grele și în împrejurări critice a fi cea mai naturală aliată a națiunii maghiare; ear' în acest naționalism în interesul naționalității mele, dar' și în acela al iubitei noastre patrii.

După modesta mea părere, chiar interesul iubitei noastre patrii ar pretinde atari proiecte de legi, care să satisfacă justele așteptări ale tuturor cetățenilor fără osebire de limbă și confesiune, ear' nu de acele, cum este și cel de sub pertractare, care pe lângă aceea, că vatămă cele mai vitale interese ale bisericii, mai impune și sarcini noi asupra unei părți de popor și altfel destul de în-sărcinat cu multe alte greutăți. Din asemenea motive, eu nu primesc proiectul de sub desbateră.

Congresul Ligei culturale dela 16, 17 și 18 Maiu v.

(Raport special al „Tribunei“.)

Salve laeta dies, meliorque revertere semper.

Ovid.

București, 20 Maiu v.

Nu știu admirare-ași lucrările congresului, ilustrare-ași splendoarea lui, cântare-ași farmecul, ce l'a lăsat în atâtea inimi sau face-le-ași toate deodată, un lucru însă îl știu bine și-l simțesc acum cu durere: că condeiul meu se prea încovoaie sub pavoara ce a luat, că numai va sgăria marea operă a congresului. Această sgăria slabă, aspră cum e, duce totuși o veste îndulcitoare la căpătâiul fratelui rănit. Această veste nu-i aduce lui frunze și flori retorice, căci aceste nu-i plac acum, nu-i plac, că nu-i trebuiesc, nu-i trebuiesc, că nu-i folosesc, ea-i aduce dar' roade măntuitoare, care dacă acum numai stîmpera pot durerile, cu vremea vor vindeca și ranele. Aceste sînt roadele de un an ale Ligei culturale.

Aceste roade au fost arătate în marele congres al Ligei culturale ținut în zilele de 16, 17 și 18 Maiu v.

Trec peste grandioasele pregătiri ale Ligei ca și peste uriașele agitări făcute pentru congres în presă, societăți, întruniri, cluburi etc., trec peste sutele de delegați, care au fost înregistrați la congres din toate unghiurile țării dela o frontieră a regatului până la alta, fosti ministri, senatori, deputați, arhieriei, înalți ofițeri, academicieni, profesori universitari, advocați, mari comercianți și proprietari etc., trec peste povoiul telegramelor sosite din țeară, străinătate, societăți, particulari etc. și ajung la ceea-ce nu mai poate fi preterat la:

— Măne după ameazi la trei oare — fără adjuțanți în arcarul de lungă isvor... — Necondiționat!

Ridicându-și apoi pălăria cu pași maestri se depărta.

Dl baron se uită în urma lui plin de mahnire.

— Totdeauna a avut mărirea aceea așa gust aristocrat — își zise baronul suspinând. În ziua următoare foarte de dimineață îi sosi baronului o scrisoare, care crezînd servitoriatul că e foarte urgentă, numai că i-o și înmanuară trezindu-l chiar din somn.

Cuprinsul scrisorii era următorul:

Domnule Baron!
Pentru mine nu Te osteni în arcar, de cumva nu veți avé acolo și alte afaceri. Regret, dar' nu sînt amantul soției d-tale, și de te-ai interesa pentru scopul visitei mele, prea târziu — poftescă ați cerca cassa din laborator și te vei convinge despre nevinovăția soției d-tale.
Pe mâine doamnei deși necunoscut, depun sărute, și recomandînd grației d-voastre și în viitor am rămas
„nu Jean de Tllaber, conte,
„ci dlui baron cel mai plecat servitor
„Bibus“.

Contele X. sări înspăimîntat din pat și văzî lada de fer deschisă și cassa defuită!
— O, nebunul de mine! strigă stînd impropriu de un scaun cu brațe. Apoi cuge-tînd puțin, liniștit rosti:
— Onoarea e mai scumpă decât ori-ce avere!

Giula, 24 Maiu.

Antăia zi a congresului, Duminecă 16 Maiu.

În această neuitată zi la oarele 2 și jum. d. a. a fost consfătuire intimă și confidențială a președinților tuturor secțiunilor:

La oarele 8 și jum. seara, conform programului stabilit, s'a început antăia ședință a congresului în feeriele saloane ale Ateneului, care erau înțesate de o lume viitoare.

Onorabilul președinte provisor al comitetului central-executiv dl G. G. Bursan, asistat de alți patru președinți de secțiuni, deschide ședința printr'o scurtă alocuțiune pe cât de potrivită, pe atât de însuflețitoare, care a provocat în dese rînduri tunete de aplauze. Această însuflețire curînd căzuse însă din culmea ei în valuri de lacrimi, când domnul președinte chiamă în mijlocul adunării memoria lui Grigorie T. Brătianu pe care ni-o amintește nu numai ca o datorie sfântă, dar' și ca pe un moment neperitor de însuflețire pentru noi.

În mijlocul acestei emoțiuni sfășietoare, președintele deschizînd ședința, dă cuvîntul domnului raportor I. Lupulescu, prea vrednicul și neobositul secretar general al Ligei.

Acest memorabil raport, expus în o rară frumșeță de limbă și cu multă claritate, arată întregă mișcarea Ligei dela congresul din anul trecut până astăzi.

Deși cu greu îți vine a lăsa ceva ne-amintit din acest preinteresant raport, totuși din considerație cătră spațiul „Tribunei“, voi extrage numai constatările mai remarcabile.

1. Activitatea Ligei în țeară.

Liga culturală, care până acum-i anul numără 24 secțiuni, acum numără aproape 50, pe lângă altele, care deși formate, nu și-au însinuat încă până acuma înființarea la comitetul central executiv din București.

Aproape toate orașele din țeară, multe comune mari sînt acum meci deosebite și singuri, ear' unele comune mai mici deținînd singure forma secțiune s'au aliat în grupuri cu alte comune dimprejur și astfel au ajuns fortărețe de propagandă naționalistă, care-ți impun respect și admirare.

Aceste secțiuni spre a-și înmulți fondurile bănești, pe lângă cotisațiile membrilor lor, au araugat tot felul de festivități și petreceri: reprezentații teatrale, baluri, concerte, conferențe, sêrbări populare etc.; ear' spre a-și manifesta iubirea și durerea pentru frații tiranizați și pentru a-și însufleți în luptă contra barbarismului au organizat meetinguri grandioase, au publicat proteste solemne, au ajutat pe toate căile, în toate modurile, cu cuvîntul, cu fapta.

Această neobicinuită și spontană creștere a Ligei trebuie să întărească pe tot Românul în neînfrînta sa credință, că nu peste multă vreme o singură Ligă va fi întreg regatul României.

2. Activitatea Ligei la Românii afară de regat.

Românii transilvăneni au simțit ajutorul Ligei în zidire de școale, de biserici și alte multe instituțiuni nobile și întreprinderi salutare. Asemenea și Românii bucovineni, macedoneni și în mare parte și Românii basarabeni. Ear' pe dl T. M. Burada, acest legendar, apostol al românismului, l'a condus la Românii Istrieni și Bithinieni pe lângă dorul și iubirea de frate și ajutorul Ligei, care i-a ușurat sarcina, i-a lămurit îndăgărilor Istrieni și Bithinieni se străcura când ca cerșitor doind din cimpoi și cerînd milă pe la porțile caselor — când ca Turc cu fes pe cap, cu piștoale și iatagan la brēu.

Astfel vedem Liga sēmînd și împrăștiind cu mână largă și îndurătoare ajutor, binecuvîntare, roade la toți frații apăsăți, dinvada cea mai puternică, că e a tuturor Românilor. (Va urma.)

Adunări

contra

proiectelor de lege religioare.

CONVOCARE.

Subscrișii prin această convocăm pe toți alegătorii români din cercul electoral al Iosășelului, comitatul Aradului, la o

ADUNARE PUBLICĂ

ce se va ține în Dumineca tuturor sfinților, 23 Maiu (4 Iunie) a. c., la 11 oare înainte de ameazi în localul ospătăriei „Dela Criș“ în Iosășel.

ORDINEA DE ZI:

1. Deschiderea și constituirea adunării.
2. Discuțiunea asupra proiectelor de lege: căsătoria civilă, introducerea matri-culelor de stat și recepțiunea Ovreilor.
4. Luarea de rezoluțiuni.
5. Închiderea adunării.

Iosășel, 9/21 Maiu 1893.

Ioan Groza, protopopul Halmagiului; Const. Gurban, protopopul Butenilor; G. Lupşa, preot în Dieci; T. Coloja, preot în Bontesti; Max. Băscăruş, G. Leuca, profeţi în Buceava-Madrigeşti; N. Harad, preot în Aciuţa; I. Farcaş, preot în Plescuţa; I. Mera, preot în Hontişor; G. Costina, preot în Iosag; T. Bodea, preot în Croena; I. Seran, preot în Zimbru; Tr. Magier, preot în Zeldiş-Saturu; P. Serb, preot în Secaş; N. Draganca, preot în Cil; P. Pintea, preot în Cacăreş; L. Dobretu, preot în Revetiş; At. Bradan, L. Oprea, preoţi în Chinudea; G. Creţu, C. Lazar, preoţi în Almaş; I. Săbău, învăţător în Guravale; P. Popoviciu, învăţător în Zeldiş; V. German, învăţător în Gurahont; N. Grosav, învăţător în Bontesti; P. Popa, învăţător în Cil; Nic. Boşcanu, învăţător în Bodeşti; Ioan Suciu din Dieci; C. Novac şi G. Dirlea, învăţători în Almaş; Terentiu Tîpău, proprietar în Dieci.

CRONICĂ

George Bariţiu. În memoria lui G. Bariţiu Academia Română a bătut o medalie în bronz comemorativă a morţii regretatului ei preşedinte. Medalia are pe o parte figura ilustrului academician, pe cealaltă parte inscripţiunea: „Academia Română lui George Bariţiu, Maiu 1892—1893”.

Şovinismul păcătos. În sedinţa congregaţiunii comitatene ţinută la 31 Maiu în Cluj, deputatul Bartha Miklos, cel vestit despre minciunile ce a debeat în dietă, a propus ca banii orfanilor administraţi de autoritatea respectivă, să nu se depună la „Economul”, deoarece această bancă ar fi de „caracter român”. La răspuns însă cum trebuie cassarul Truţa, aducându-i aminte şovinismului păcătos că se află într-un comitat cu populaţie covârşitoare română. Congregaţia de altfel a respins propunerea.

Tinerimea maghiară. La 1 Iunie s'a adunat la Budapesta tinerimea maghiară studioasă pentru a se sfătuî în ce chip să se iee parte la mileniu. E caracteristic pentru viaţa „naţională” maghiară, că conducători ai acestei mişcări sînt studenţii universitari Hugo Rosenthal, Otto Kegl, Iulius Mayer şi Ioan Moscovitz, care de sigur sînt unii Jidani, alţii Maghiari noi, sau mai bine lăpădături din alte neamuri. Deocamdată nu au hotărît nimic, pentru-că s'au luat la ceartă. Cu alte cuvinte: S'au făcut de ris.

Parastas pentru G. Bariţiu. În Cojocna la 30 Maiu st n., a doua zi de Rusalie, s'a servit de cătră Preaonor. domn Ioan Hosszu, un parastas pentru George Bariţiu, acel mecenat Român, care 'si-a jertfit viecşa sa pe terenul luptelor naţionale. De pe feţele tuturor se putea ceti adîncă jete de care erau cuprînşi, mai ales cînd Preaonorul domn protopop ceti biografia Nestorului publicisticii române, marelui bărbat ce s'a luptat pentru redemptarea Românilor din Ungaria şi Ardeal, stejarului falnic al românismului. A. B.

Examen de vară. Ni-se scrie din Ofenbaia cu data 19 Maiu v. Examenul elevilor dela şcoala poporală română gr-ort. din Ofenbaia s'a ţinut în 9 Maiu v. c. în prezenţa domnului protopresbiter Ioan Danciu, şi a mai multor domni din loc, precum şi în prezenţa unui public foarte numeros din loc şi din comunele vecine. Acest examen a fost unul dintre cele mai strălucite, am asistat şi eu la acest examen dela început pînă la sfîrşit, şi mărturisesc sincer că am rămas surprins de frumoasele dovezi de progres, ce mi-le-a arătat diligentul şi zelosul învăţător Nicolae Todorean. S'au examenat din religie, limba maternă, istorie etc. În ce priveşte răspunsurile elevilor, nu voiu trece la amănunte, ci mă voiu mărgini a constata, că răspunsurile elevilor şi elevelor au fost atât de corecte, încat au pus în uimire publicul de faţă. Cu deosebire m'a surprins curajul în răspunsuri, căci copiii precum de multe-ori se întempla, în loc să răspundă cu sîială a răspuns unul ca unul cu voce tare şi siguri, făcînd o bună impresiune asupra publicului întreg. După aceea s'a declamat mai multe poezii, care au reuşit peste aşteptare. Examenul s'a terminat prin câteva cîntece care au produs o adîncă impresiune în auzitori. Terminându-se examenul, mult meritul nostru domn protopresbiter Ioan Danciu, a rostit o interesantă cuvîntare, în care arăta valoarea nepreţuită a unui învăţător, arată publicului şi parochienilor sei că jertfele ce le-a făcut pentru şcoală nu au rămas jertfe zadarnice; şi în urmă cu cuvinte părinteşti sfătuesşte pruncii şi pruncelile să nu-şi uite de studiile lor pe viitor deşi unii dintre ei sînt mai mărişori să continue mai departe etc. În fine s'au împărşit premiile între şcolari şi şcolăriţe şi noi ne-am depărtat cu o mulţumire sufletească. Amicul şcolii din vecini.

Maialul din Selişte. Ieri s'a ţinut maialul elevilor din Selişte. Dacă ploaia nu conturba, petrecerea dura pînă seara tîrziu atară pe verdeţea. Aşa însă petrecerea s'a urmat în edificiul şcolar. Elevii au executat cu multă preciepe în curtea şcolii scene frumoase din rebelul romano-turc dela 1877—78. S'a dansat în sala şcolii pînă tîrziu. Tot cu acest prileju mai mulţi amici adunaţi din diferite comune, dintre care şi dela Sibiu, au exprimat iubire domnilor Dr. V. Lucaci şi Hurban Vajansky, luptători naţionalişti, căror le-a trimis telegrame.

Necrolog. Din Arad primim ştirea despre moartea tînerului Iulian Petco, fiul Drului Lazar Petco. Încetatul din viaţă n'a avut decăt 17 ani şi era student în clasa a V-a gimnaziului.

Moralitatea în Ungaria. Este un semn de sigur despre slăbirea moralităţii în Ungaria faptul, că guvernul mereu cere credite pentru lărgirea temniţelor. Astfel anul acesta se vor cheltui 165.000 fl. pentru „lărgirea” unei temniţe pentru femei.

Serbările societăţii presei. Foile din Bucureşti comunică: În zilele de Vineri 21, Sămbătă 22 şi Duminecă 23 Maiu se vor da în grădina Cişmigiu serbările anuţate de societatea presei, — jumătate în folosul inundaţilor. Eată variatul program al acestor serbări: Presa pentru inundaţi. Album ilustrat cu desemele celor mai însemnaţi pictori şi sculptori din Bucureşti şi cuprînzînd autografele la o mulţime de bărbaţi însemnaţi. O lucrare artistică încercată pentru antia-dată în România. Mare succes. Paradisul presei, bectemul naţional, norocul este orb, ocolul pămîntului în 80 de secunde, hipodromul presei, parfumeria internaţională. Mare bufet nou de tot „chef neneco cu banii babachii”, „De-aş mai trage cât am tras, eu de tine nu m'e las” sau „Butoiul fermecat cu ţuică”. Tombola excepţională organizată de cătră o comisiune de comercianţi fruntaşi, unică în felul seu: — 2000 de numere toate câştigătoare. Tramvaiu pentru toate sezele şi vîrstele. Mare bălcui anual, petrecere populară, dulapul naţional, întrecere între puterici, belciugărie sistematică, carusel pentru copii, mică călăreţi, nostim şi ieftim. Focuri de artificii neasemănate. Candelă sburătoare, vasul schfuteilor, marea ferie a flacărilor, bateriile infernale, bombardarea şi explozia unui monitor turcesc. Mare apoteosă reprezentînd prin artificii o scenă din incurile dela Grozăveşti. — NB. Pentru a se evita nenorocirile s'au suprimat rachetele şi celelate bucăţi periculoase. Reprezentaţii teatrale cu concursul artiştilor Teatrului-Naţional, a societăţilor Liedertafel, Turnverein şi maghiară şi a gimnasticilor români. Musica în abundenţă. Musici militare. Musici vocale. Orchestra slavă care va cânta în toate zilele. Afîşe speciale vor anuţa spectacolele. Decoraţiunea splendidă, luminatul feeric Grădina împodobită cu 2000 steaguri şi iluminată cu gas, electricitate, lampioane şi laterne veneţiene. Intrarea generală 1 leu. Pentru copii 50 bani. Grădina va fi deschisă în toate zilele dela oarele 3 d. a.

„Minerva”. Diar literar, beletristic şi de distracţiune. Apare la 1/13 şi 15/27 a fiecărei luni în Bistriţa. Proprietar, editor şi redactor responsabil: George Curteanu. Anul III. Nr. 9 dela 1/13 Maiu are următorul A apărut: Apele minerale ale Sîngeorgiului român din nobilul district al Năsăudului (astăzi, comitatul Bistriţa-Năsăud) în Nordul Transilvaniei, de Dr. Leo Murşescu, medic practic şi profesor de igienă la institutul teologic-pedagogic din Caransebeş.

A apărut: „Magyar-román zsebszótár” (Dicţionar maghiar-român.) De Octavian Bariţiu, profesor gimnasial în Năsăud. A doua ediţiune îndreptată şi completată. Cluj, 1893. Librăria universităţii Ioan Stein. Preţul 1 fl. 40 cr.

A apărut: „Micul prieten al copiilor”, adică „Carte pentru învăţarea scrierii şi cetirii”, de Silvestru Moldovan. Cu o îndrumare la finea cărţii. Preţul broşat 22, legat 25 cr. Editură proprie. Sibiu, 1893.

A apărut: „Încercări în vocalismul limbii române”, de Alexie Viciu, profesor. Blaj, 1893. Tipografia seminarului gr-cat. Preţul 25 cr.

În tipografia „Aurora” din Gherla va apăre în curînd de sub tipar un op intitulat „Monica”, tradus din limba franceasă de Salba.

În editura librăriei Nicolae I. Ciurecu din Braşov a apărut: „Carte de cetire” pentru cl. III. gimnasială, reală şi pentru şcoalele superioare de fete. De Virgil Oniţiu, profesor.

A apărut din colecţiunea Steinberg: Crasescu V.: „Novele”. Volumul II. Preţul 1 leu.

Gălindarul şilei. 23 Maiu (4 Iunie) n. 1893. Iulian: C. P. Mihail Măr. Gregorian: Florian. Soarele: răsare 5.9 apune 3.5

Buletin meteorologic. Sibiu, 3 Iunie n. 10 oare dimineaţa.

Presianca atmosf. în mm. (Mediul lunar 724.4) Temperatura după Celsius Maximal şi minimal de temperatură Direcţia vîntului

Observat Diferenţa din prezînt 720.0 -2.8 +15.7 +26.0+14.1 80

Din ţeară 31 Maiu n. 8 oare dimineaţa.

Staţiunile Presian. atmosf. în mm. Temperatura Celsius Vîntul direcţia tîrta

Budapesta 757 + 17.7 SO 1 Sătmăr 760 + 18.9 SO 3 Cluj 760 - 14.6 NO 5 Orşova 762 + 16.2 S 1 Arad 760 + 20.0 S 5 Panciova 760 + 20.9 SV 3

Sosiţi în Sibiu. La 3 Iunie n. Hotel „Neurhner”. Carol Loeb, privatier, din Bucureşti. Lázar, proprietar, din Kosmas. L. Kugel şi A. Komlosy, din Viena, Schneider şi Wscholako, din Rusciuc, D. Gluk, I. Kohler şi Klein, din Budapesta, toţi comercianţi

Hotel „Habermann”. V. Gierlich, pelerin din Sebeşul-săsecc.

Bibliografie. La „Institutul Tipografic” au sosit acum şi se află de vînzare cu preţurile aici semănate, următoarele opuri ale autorilor român mai distinşi:

Parasiţi, de Delavrancea . . . fl. 1.80 Linişte, de Delavrancea . . . „ 1.35 Trubadurul, de Delavrancea . . . „ 1.80 Pul de lei, de Ioan Nenişescu . . . „ 1.80 Napasta, de Caragiali . . . „ —.68 Monologul, trad. după autori francezi de Tincu . . . „ —.90 Basme, de D. Stăncescu . . . „ 1.80 Doamna Kiajna, de Rădulescu-Niger şi Tincu . . . „ —.90 Istoria literaturii, de Gaster . . . „ 2.25 Poesii, de Stoienescu . . . „ 1.80 Cerbul de aur, istorioare pentru copii Floarea din Firenze . . . „ —.45 Lascăr Viorescu, de Kotzebue . . . „ 1.80 Poesii, de V. Micle . . . „ 1.35 Poesii, de C. Scrob . . . „ 1.80 Poesii, de Al. Macedonsky . . . „ 1.80 Poesii, de Gh. din Moldova . . . „ —.90 Calendarul Bucureştilor pe 1893 . . . —.60 Pablo Domenich, de Carmen Sylva . . . —.30 Carmen Sylva, de Delavrancea . . . —.50 Brazi şi putregaiu, de N. Xenopol . . . —.50

„Minerva”. Diar literar, beletristic şi de distracţiune. Apare la 1/13 şi 15/27 a fiecărei luni în Bistriţa. Proprietar, editor şi redactor responsabil: George Curteanu. Anul III. Nr. 9 dela 1/13 Maiu are următorul A apărut: Apele minerale ale Sîngeorgiului român din nobilul district al Năsăudului (astăzi, comitatul Bistriţa-Năsăud) în Nordul Transilvaniei, de Dr. Leo Murşescu, medic practic şi profesor de igienă la institutul teologic-pedagogic din Caransebeş.

A apărut: „Magyar-román zsebszótár” (Dicţionar maghiar-român.) De Octavian Bariţiu, profesor gimnasial în Năsăud. A doua ediţiune îndreptată şi completată. Cluj, 1893. Librăria universităţii Ioan Stein. Preţul 1 fl. 40 cr.

A apărut: „Micul prieten al copiilor”, adică „Carte pentru învăţarea scrierii şi cetirii”, de Silvestru Moldovan. Cu o îndrumare la finea cărţii. Preţul broşat 22, legat 25 cr. Editură proprie. Sibiu, 1893.

A apărut: „Încercări în vocalismul limbii române”, de Alexie Viciu, profesor. Blaj, 1893. Tipografia seminarului gr-cat. Preţul 25 cr.

În tipografia „Aurora” din Gherla va apăre în curînd de sub tipar un op intitulat „Monica”, tradus din limba franceasă de Salba.

În editura librăriei Nicolae I. Ciurecu din Braşov a apărut: „Carte de cetire” pentru cl. III. gimnasială, reală şi pentru şcoalele superioare de fete. De Virgil Oniţiu, profesor.

A apărut din colecţiunea Steinberg: Crasescu V.: „Novele”. Volumul II. Preţul 1 leu.

Gălindarul şilei. 23 Maiu (4 Iunie) n. 1893. Iulian: C. P. Mihail Măr. Gregorian: Florian. Soarele: răsare 5.9 apune 3.5

Buletin meteorologic. Sibiu, 3 Iunie n. 10 oare dimineaţa.

Presianca atmosf. în mm. (Mediul lunar 724.4) Temperatura după Celsius Maximal şi minimal de temperatură Direcţia vîntului

Observat Diferenţa din prezînt 720.0 -2.8 +15.7 +26.0+14.1 80

Din ţeară 31 Maiu n. 8 oare dimineaţa.

Staţiunile Presian. atmosf. în mm. Temperatura Celsius Vîntul direcţia tîrta

Budapesta 757 + 17.7 SO 1 Sătmăr 760 + 18.9 SO 3 Cluj 760 - 14.6 NO 5 Orşova 762 + 16.2 S 1 Arad 760 + 20.0 S 5 Panciova 760 + 20.9 SV 3

Sosiţi în Sibiu. La 3 Iunie n. Hotel „Neurhner”. Carol Loeb, privatier, din Bucureşti. Lázar, proprietar, din Kosmas. L. Kugel şi A. Komlosy, din Viena, Schneider şi Wscholako, din Rusciuc, D. Gluk, I. Kohler şi Klein, din Budapesta, toţi comercianţi

Hotel „Habermann”. V. Gierlich, pelerin din Sebeşul-săsecc.

Economie. Recolta grîului. Cetim în foile din România că recolta grîului este asigurată în urma ploilor căzute. Se simte în Tutova mare nevoie de braţe pentru muncile agricole. Timpu este tîrziu datorit ploilor, care aproape în fiecare săptămînă cad în abundenţă.

Piaţa cerealelor din portul Brăila. Operaţiunile efectuate în 18 Maiu v. 1893

Drag. & Slamb. lui M. Reischer, orz 15 v. 8.30 lei. Cotis lui M. Vessler, porumb 1100 hect. 7.05 lei. Isidor & I. Iacobson, lui Frenghel, grâu 800 hect. 9.25 lei. N. Copsidas lui Kirschen & Lobl 1400 hect. 7.65 lei. Stamatopulo lui Peirano fils & Co., por. 5100 hect. 6.92 lei. Ai Embirico lui M. Volk, cîndant 1650 hect. 7.50 lei. C. Cotis lui Chrisoveloni fr., porumb 900 hect. 7.02 C. G. Haracopulo lui Weing. & Etlinger, porumb 1000 hect. 6.82 lei. Cotis lui Predingher, porumb cald 420 hect. 4.70 lei. P. Georgiadi lui Haracopulo, grâu 6.50 lei. 8.80 lei. P. Georgiadi lui M. Vechsler, orz 5000 hect. 8.35 lei. P. Theohar & Co. lui I. Millas & fiu, grâu 7300 hect. 10.30 lei. J. J. Paspatti lui Gargias, grâu 6.40 hect. 10.15 lei. Sarlos lui Christoforato fr., 3500 hect. 10.30 lei. S. P. Sasu lui O. Silberstein, grâu 1450 hect. 8.55 lei.

Cereale sosite. Pe apă: grâu 203.800 hect., por. 54.700 hect., orz 10900 hect., sîcără — hect., fasole — hect. Pe uscat: grâu 4100 hect., porumb 7050 hect., orz — hect., sîcără — hect., fasole — hect., meu — hect.

Preţul mărfurilor. Piaţa din Sibiu. Dela 2 Iunie v. Grâu frumos 76 pînă 80 chilo d. 5.40 pînă 6.—, grâu mestecat 70 pînă 74 chilo fl. 4.50 pînă 5.10, sîcără 70 pînă 74 chilo fl. 3.60 pînă 4.—, orz 62 pînă 66 chilo fl. 2.80 pînă 3.20, ovîs 42 pînă 48 chilo fl. 2.20 pînă 2.60 cucuruz 70 pînă 74 chilo fl. 3.— pînă 3.30, mîlăiu 78 pînă 82 chilo fl. 4.— pînă 4.50, cartofi 68 pînă 70 chilo fl. 1.40 pînă 1.60 sîmîntă de cânepă 49 pînă 50 chilo d. 5.— pînă 5.50, mazăre 76 pînă 80 chilo fl. 4.00 pînă 5.00, linte 78 pînă 82 chilo fl. 7.50 pînă 8.50, fasole 76 pînă 80 chilo fl. 3.50 pînă 4.—, de pîsat grâu 100 chilo fl. 16.40 pînă 16.80, fîină nr. 1 fl. 15.80, fîină nr. 3 fl. 14.80, fîină nr. 5 fl. 12.— sîlînă 100 chilo fl. 52.— pînă 54.—, unsoare de porc fl. 58.— pînă 60, sîu brut 100 chilo fl. 20.— pînă 22.—, sîu de lumină fl. 38.— pînă fl. 40.—, sîpînu fl. 20 pînă 30.—, fînă 100 chilo fl. 1.40 pînă 1.80, cânepă fl. 32.— pînă 35.—, lemne de foc uscate m. cub. fl. 3.25 pînă 3.50, spirit p. 100 L. % 52.— pînă 54 cr., carnea de vită chilo 50 cr. pînă 62, carnea de viţel 45 pînă 55 cr., carnea de porc 44 pînă 48 cr. carnea de berbec 32.— pînă 35 cr., ouă 10 cu 18 pînă 20 cr.

Piaţa din Mediaş, 1 Iunie v. Grâu frumos. hectolitru fl. 5.— pînă fl. 5.50, grâu mestecat fl. 4.— pînă fl. 4.40, sîcără fl. 3.40 pînă fl. 3.50, cucuruz fl. 3.50 pînă fl. 3.50, ovîs fl. 1.90 pînă fl. 2.— orz fl. — pînă —, sîmîntă de cânepă fl. 3.25 pînă fl. 3.75, sîmîntă de in fl. — pînă fl. —, fasole fl. 3.25 pînă fl. 3.50, mazăre fl. 5.— pînă fl. 5.25, linte fl. — pînă fl. —, cartofi fl. 1.50 pînă fl. 2.— mîlăiu fl. — pînă fl. —, sîu brut 100 chilo fl. 20.— pînă fl. 24.—, luminări turnate de sîu fl. 36.— pînă fl. 40, unsoare de porc fl. 58 pînă 60, sîlînă fl. 48.— pînă fl. 49, cânepa fl. 30.— pînă fl. 33.— fînă fl. 1.80 pînă fl. 2.—, sîpînu 100 buc. fl. 20 pînă fl. 30.—, spirit pro hectolitru fl. 55.— pînă fl. 57.—, carne de vită chilo 44 pînă 48 cr., carne de viţel 10 cr. pînă 52 cr., carne de porc cr. 44 pînă —, carnea de miel fl. 1.— pînă 2.—, ouă 6 cu 10 cr.

Tîrgul de rimători în Steinbruch. În 30 Maiu n. s'au notat: ungureşti bîtrîni grei 48.— cr. pînă 49.— cr., de mijloc 48.— cr. pînă 49.— cr., ungureşti grei tineri 52.— cr. pînă 52½, cr. de mijloc 51.— cr. pînă 52.— cr., uşori 49.— cr. pînă 50.— cr., marfă ţerănească grea 46.— cr. pînă 47.— cr. de mijloc 47.— cr. pînă 48.— cr., uşoară 47.— cr. pînă 48.— cr., româneşti, de Bakony, grei — cr. pînă — cr., transito grei — cr. pînă — cr. — cr., transito de mijloc — cr. pînă — cr. — cr. transito uşori — cr. pînă — cr., transito sîrb — cr. pînă — cr., transito sîrb — cr. pînă — cr., transito de mijloc 48.— cr. pînă 50.— cr., transito de mijloc 49.— cr. pînă 50.— cr., transito uşori 47.— pînă 48.— cr.

Dr. Sterie N. Ciureu, IX., Pelikangasse nr. 10, Viena. Consultaţiuni cu celebrităţile medicale şi cu specialiştii dela facultatea de medicină din Viena. [698] 19—20

Consultaţiuni şi prin corespondenţă.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Maiu n. 1893.

Table with columns: Sîmîntă, Cămină pe hect., Preţul per 100 chilogr., Cămină pe hect., Preţul per 100 chilo. Rows: Grâu, Băntăneşt vechiu, Grâu dela Tisa, Grâu „Pesta”, Grâu de Alba-Reg., „Baclca”, Grâu ung. de Nord.

Table with columns: Sîmîntă, vechi ori noue, Soiu, Cămină pe hect., Preţul per 100 chilogr., Cămină pe hect., Preţul per 100 chilo. Rows: Sîcără, Orz, „de nutreţ”, „de vinar”, „de bere”, Ovîs, Cucuruz (porumb), Meiu, Hrişcă.

Table with columns: Mărfuri pe termen, Grâu, Cucuruz, Ovîs, de toamnă, de primăv., Cămină pe hect., Preţul per 100 chilogr., Cămină pe hect., Preţul per 100 chilo.

Table with columns: Produse diverse, Soiu, Cămină pe hect., Preţul per 100 chilogr., Cămină pe hect., Preţul per 100 chilo. Rows: Sem. de trif., „roşie”, „rafinat”, „dela Pesta”, „dela ţeară”, „svîntă”, „afumată”, Sîu, Prune, Lictar, Miere, Ceară, Spirit, Drojdiute de spirit.

Table with columns: Hartie-monetă română, Lire turceşti, Imperiali, Ruble ruseşti, Cump., vînd., 9.70, 9.75, 10.85, 9.85, 1.26, 1.20.

Cursul pieţei din Sibiu. Din 31 Maiu n. 1893.

Table with columns: Hartie-monetă română, Lire turceşti, Imperiali, Ruble ruseşti, Cump., vînd., 9.70, 9.75, 10.85, 9.85, 1.26, 1.20.

Bursa de Budapesta. Din 30 Maiu n. 1893.

Table with columns: Renta de aur ung., „hărtie 5%”, Împrumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune), Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune), Bonuri rurale ung., Obligatiunile desp. regalilor, Imprimut cu premiu ung., Losuri pentru regularea Tisei şi Seghedin, Renta de hărtie austriacă, „de argint austriacă”, „de aur austriacă”, Losu ile austriace din 1890, Acţiunile băncii austro-ungare, „de credit ung.”, „aust.”, Scrieri fonciare ale institut. de cred. şi economii „Albina”, Argintul, Galbeni împăreşteşti, Napoleon-Dori, Mărci 100 imp. germane, Londra 10 Livres sterlingi.

Bursa de Viena. Din 30 Maiu n. 1893.

Table with columns: Renta de aur ung., „hărtie 5%”, Împrumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emis une), Amortisarea datoriei căilo ferate de Ost ung. (2-a emisiune), Bonuri rurale ung., „croate-slavone”, Imprimut cu premiu ung., Losuri pentru regularea Tisei şi Seghedin, Renta de hărtie austriacă, „de argint austriacă”, „de aur austriacă”, Losuri pentru austr. din 1890, Acţiunile băncii austro-ungare, „de credit ung.”, „aust.”, Argintul, Galbeni împăreşteşti, Napoleon-Dori, Mărci 100 imp. germane, Londra 10 Livres sterlingi.

Bursa de Bucureşti. Din 2 Maiu st. v. — 4 oare p. m. Cassa Ultim

Table with columns: Renta rom. per 1875 5%, Renta română amort. 5%, (Schuldverschreib.), Oblig. de stat. C. F. R. 6%, Renta rom. (Rur. conv.) 6%, Împrumutul municipal 5%, Scrieri func. rurale 5%, Scrieri func. rurale 7%, Idem urbane 7%, „6%”, „5% lei vîrs. într.”, Banca-Dacie (500 lei vîrs. într.), Soc. Dacie-Rom. (250 lei vîrs.), Soc. de Asig. Nat. (200 lei vîrs.), Soc. rom. de reasig., Soc. r. de cou (250 lei vîrs.), Oblig. Cassei Pensiuilor, Agio, Schim.

Londra 3 Iuni . . . . . csk . . . . . Berlin 3 Iuni . . . . . cec . . . . . Paris 3 Iuni . . . . . cec . . . . . Viena . . . . . cec . . . . . Agio . . . . .

Pentru redacţie responsabil: În absenţa dlui Andreiu Baltescu domnul Ioan Ciontea.

De 30 de ani se folosește în grajdurile princiare de Curte, în grajdurile mai mari militare și civile, pentru întărire înainte și intrămare după strapațe mari, la scrintituri, înțepenirea nervilor etc., face capabil calul pentru prestațiuni extraordinare în trenagiu.

Fluidul de restituțiune al lui Kwizda.

Se poate căpăta în farmaciile și băcăniile din Austro-Ungaria. DEPOSITUL PRINCIPAL: FRANCISC I. KWIZDA, furnisor de curte ces. și reg. austriac și reg. român, farmacist cercual în Korneuburg 1. Viena.

Să se aibă în vedere marca de fabrică de mai sus și să se ceară expres Fluidul de restituțiune al lui Kwizda.

Postav tirolez „Loden“

pentru bărbați și dame, adevărat se capătă dela Rudolfstrasse 4, RUDOLF BAUR, Innsbruck. Hawelok-uri, mantale de vânt, jachete gata, palării.

2 medalii de aur, 13 de argint

9 diplome de onoare și de recunoștință

Praful nutritiv de vite al lui KWIZDA din Korneuburg pentru cai, bovine și oi.

De 40 de ani se folosește în cele mai multe grajduri, la lipsă de apetit la mistuire rea, pentru îmbunătățirea și înmulțirea cantității laptelui vacilor. Prețul 1/2 cutii 70 cr., 1/2 cutie 35 cr.

Se capătă în farmaci și băcăni. Să se aibă în vedere marca de fabrică de mai sus și să se ceară expres Prav nutritiv de vite al lui Kwizda din Korneuburg.

DEPOSITUL PRINCIPAL: FRANCISC I. KWIZDA

furnisor de curte ces. și reg. austriac și reg. român, farmacist cercual în Korneuburg 1. Viena.

A eșit de sub tipar și se află de vëndare la Institutul Tipografic:

ROMÂNII LA DOBRIȚIN

CONDAMNAREA dlui Dr. V. LUCACIU, amănunțită dare de seamă a procesului intentat dlui Dr. Lucaciu.

După raportul „Tribunei“. Amplificat și îndreptat.

Prețul 40 cr.

Prăsirea pomilor

de D. COMȘA, membru în comitetul central al „Reuniunii române agricole“. Prețul unui exemplar 12 cr.

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIIU.

Au eșit de sub tipar:

A doua edițiune din TINEREA VITELOR

Eugen Brote, president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiu“.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. n.

Precauțiune la cumpărarea de

Zacherlin

(a acestui mijloc nimitor de eficace în contra a tot felul de insecte.)

Mușteriu: „... Pentru-ce-mi dați prav de insecte desfăcut??... Eu am cerut doar „Zacherlin“ și de acela există după-cum se știe numai în sticle!

Prav desfăcut nu primesc... pentru-că eu știu foarte bine că e numai un abus ordinar de numele cu drept cuvânt renumit „Zacherlin“, dacă se dă prav ordinar de insecte în epistole, carne și cutii drept „Zacherlin“. — Sau îmi dați o sticlă sigilată „Zacherlin“ — sau banii mei retur. Să fiu tras pe sfoară nu mă las.

[1091] 3-6

În Sibiiu la dl Julius Ballmann, Joh. Billes, Wilh. Frank, Lud. Fuchs, R. Gardik, G. Ad. Gritscher, G. W. Grohmann, Gust. Gürtler, Fried. Hammer, Carl Herzberg, Franz Jahn Söhne, Gust. Kessler, L. Kurovsky,

În Sibiiu la dl C. A. Markovatz, Michael Mathias, J. B. Misse/bacher sen., Jos. N. Polke, F. A. Reissenberger, Rud. Schuster, Jos. Schwarz, K. Tartler, Franz J. Wagner, Jos. Wagner, Fried. Ziegler, Jos. Zimmermann, Georg Serfözö.

În toate celelalte locuri ale Transilvaniei sunt depouri acolo unde sunt expuse afișuri de „Zacherlin“.

Institutul Tipografic în Sibiiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu preț redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Piperuș Pötru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcăritul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Vieciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărăniul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstēm de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu preț redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușotca. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndărătnic. Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Țeară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpărătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgârcoitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nusciul-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Princesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O paridă în patru. De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacal bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin păcurarul. Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 90 b.
O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vëndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Institut tipografie în Sibiiu.

A eșit de sub tipar și se află de vëndare la Institutul Tipografie în Sibiiu

MEMORIALUL arhiepiscopului și metropolitului Andreiu baron de Șaguna

luptele naționale-politice ale Românilor 1846—1873

de NICOLAE POPEA, archimandrit-veicar arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

INSTITUT TIPOGRAFIC ÎN SIBIIU.

Se află de vëndare:

Plicuri oficinoase

adresate: direcțiunii financiare, — oficiului de dare r. u., — tribunalului reg. ca judecătorie a cărților funduare, — scaunului orfanal comitatens, — primăriei comunale, — judecătoriei cercuale, — protopretorului cercual.

község elöljáróságától.

A tekintetes megyei árvaszéknek

Hivatalból. Portomentes.

ügyben.

100 bucăți 50 cr.